

AUGUST

Mehis Heinsaar. "Sügaval elu hämaras". lk 99	3
Aare Pilv. "Nägemist". lk 33	4
Mehis Heinsaar. "Sügaval elu hämaras". lk 56	_
Jaak Jõerüüt. "Kõik luuletused". lk 172	6
Lauri Sommer. "K. L. ja N." leheküljed puuduvad	7
Jaak Jõerüüt. "Kõik luuletused". lk 45	8

HINGEPINNAD

Hetk enne ärkamist
tõukad end
enesest lahti kogu päev kulub
tõusmiseks
tõusmiseks
haprasse
valgussekuni enam ei jaksa,

Aga üleval vargsi on pilvedest saamas taas lained.

READ EI LÕPE ÄRA

lihtne. ploomilehestikust tilgub mett me põlvile, kui lebame siin õhtutihnikus, kus pääsukesed laulavad üht elu-pilti pilvevõlvile, õrn päevakuma nõrgub peost, kui panen käe su paokil huulte kohale; su kulmu pääle lõunatund üht poolduv-pikka rida suudleb mitmekihtne taevas keerdub lahti, leides pao ka õunavõra varjus. ülalt nõrgub kummalikku mett me

*

Kollased õhtud mu peas need on head.

Neis ei juhtu kunagi midagi, pole kedagi kuhugi minemas, pole kedagi kusagilt tulemasvaid kollased maanteed oma igaveses rahus, ilma ühegi jäljeta.

Siin-seal mõni unustus kasvamas kivina.

Vaikus.

Mitte liiga avameelne täiskasvanu

See hoov. Sees kerge kramp, teed välisukse lahti.
Trepp. Käsipuud. Pikk kojaakna võlv.
Ses majas pole lifti, pole prügišahti, kuid ühes korteris on keegi Lapsepõlv.

*

Rongijaama väravaga kiikudes sõitsime ise oma suunas, avanesid väravad meis, nende taga oli vaikne puudeõu, kus päike mängis klaverit augustiõhtul. Julgus ja kurrukas rõõm tuulasid näkku, ymber tantsisid muutuvad valgused.
Öö oli meie juures nagu esmasel otsingul avatanult sisemise tule, mille liiklus on poolkaar.

*

vend loeb teises toas raamatut ja vihm sajab nii aeglaselt et jään magama

siis tuleb varas ja miljöö muutub